

Sygn. akt II CSK 372/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa H. Z. i S. Z.
przeciwko W. Spółce Akcyjnej
w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akt I ACa 729/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący powołali się na s. 3 skargi na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to nie przedstawili argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o „istotności” sformułowanych zagadnień, ani o istnieniu potrzeby dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni wskazanych przepisów.

Uzasadnienie wniosku powodów o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, mające postać czterech rozbudowanych pytań, w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach zarzutów i uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Nie jest istotnym zagadnieniem prawnym skierowany w istocie do ustawodawcy postulat ustalenia kryteriów wpływających na miarkowanie wysokości zadośćuczynienia.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.